

ukse wasto ja üüdis: „Reinowadderi-issand! armas onno-poeg, kas ollete koddo? Miña, Messikäp karro, kuñinga käſſotoja, tullen teile kulutama, et peate ſilmapilgul kuñinga kohto ette tullema, öiguſe otſuſt nõudma ja andma. Kui wasto törgute miñoga ſeltſis ſenna tulla, ſiis ſaate wõllas ning ratta peal ſurma leidma ja enda kehha kaarnadele roaks andma. Nõnda on kuñingas kindla wandega tõutanud. Wõtke miño sõbralikko nõu kuulda ja tulge hääl kombel, ſiis ehk ſel puhhul weel nahhaparkimiſega lahti peaſete.“ — Reinowadder luuris köhhuli maas ukſe tagga, kulis Messikäppa juttu agga ei lauſund sõñakeſt, waid

mõtles oñas süddames: oot, oot, wennikene, kül ſaan ſo uhkuſt kahhandama, ja läks ſiis ſallakambri nõu piddama, mis puſſi karrole tehha. — Reinowadderil olli süggawal Ma al mitmed kopad ja urkad, kus ta kartuſeta wõis ellada, kui rõwimine ehk mu üllekohtuſe tõ waenlaſe kiuſamiſt teña peale ſatis. Warjokopal olli üks ſalla-aknake, kuſt Reinowadder iſſe näggemata kõik näggi mis wäljas sündis. Kui Messikäppa ükſi ukſe ees leidis ja muid abbimehhi liggimail ei olnud, mõtles kawwal rebbane: küllap ſelle mehhega korda ſaan ja astus julgeſt ukſe ette. Karro terretades, üüdis ta petlikko lahkuſega, otſego iñestades: „Wai iſſe ollete ſiin, miño austatud onno! Andke andeks et ni kaua ukſe tagga teid laſſin odata; ma luggeſin parrajaſt pärraſt-lõunapalwet ja ei wõinud jalla pealt tulla, ſeſt Juñala tenistus on ſurem kui iñimeste tallitus. Süddame põhjaſt terretan teid sõbruſega, armas onno! Teie wõerſikstullik rõemustab mul inge, ſeſt tean ſelgeste, et miño önneks ning kaſſuks ſeie ollete tulnud. Agga, waña kallis, teie ollete üsna märg ja iggine! igga karwakene teie kalli kehha peal näitab kui weeſt wälja tõmmatud. Kes ni pikka raske teekonnale teid on läkkitanud, ei ſa tõeste miño tänno leida. Kas kuñingal keddagi allamad meeſt käſſowiaks ſiis ei olnud, et ta teid tühja-tallituſele läkkitas? — Tulle appi taewas, kuddas teie ähhite ja lõetſute! Kuis kõige ſurem ja kuulſam mees kuñinga järrel miño waeſe

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1109